

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/109/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816000261
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816000261.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. januára 2017 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

. V. ,

nar. X.X.XXXX v B., bytom E. pod V. - V. E., Z. XXX/X,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. OT/37/2016-60 zo dňa 4.8.2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine sa u obžalovaného P. V. podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. u p ú š ť a o d p o t r e s t a n i a .

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný P. bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. OT/37/2016-60 zo dňa 4.8.2016 uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 25.5.2016 o 17.51 hod. potom, čo požil alkoholické nápoje a mal v dychu 1,01 mg/l alkoholu, viedol po Ul. X. X. osobné motorové vozidlo zn. J. evidenčné číslo X.- XXX C..

B. za to odsúdený podľa § 289 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), l) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na dva mesiace, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu 13 mesiacov. Podľa § 61 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), l) Tr. zák. mu súd uložil aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 13 mesiacov.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol čo do výroku o treste zákazu činnosti prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že vzhľadom k množstvu alkoholu a vek obvineného, bolo tu veľké riziko, že mohlo dôjsť k závažnejšiemu následku. Skutok bol spáchaný v čase veľkého pohybu chodcov a motorových vozidiel na uvedenom úseku cesty. Vytkol súdu prvého stupňa nepostupovanie v súlade s ustanoveniami § 34 ods.1, ods.4 Tr. zák. a žiadal, aby odvolací súd uložil obžalovanému prísnejší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu pri strede prvej polovice trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor na dôvodoch odvolania zotrval. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku rozsudku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora smerujúce v neprospech obžalovaného voči výroku o treste zákazu činnosti, je síce podané včas, a oprávnenou osobou, avšak nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie vydal potom, ako obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods.1 písm. b) Tr. por., a teda nevykonával v ďalšom dokazovanie o vine, ale len s ohľadom na výrok o treste.

Senát odvolacieho súdu po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie ohľadom výmery trestu pre obžalovaného. Vykonané dôkazy však súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil. V uvedenom prípade totiž podľa názoru krajského súdu boli splnené všetky zákonné podmienky uvedené v § 40 ods.1 písm. a) Tr. zák. na upustenie od potrestania.

Obžalovaný je stíhaný pre prečin kvalifikovaný podľa § 289 ods.1 Tr. zák. Daným činom obžalovaného nebol spôsobený žiaden následok. V čase skutku síce mal vysokú hladinu alkoholu v dychu, avšak z listinných dôkazov nevyplývalo, že by sa v jeho prípade jednalo o chronického páchatela priestupkov na úseku dopravy. Naopak išlo u neho o ojedinelé, mimoriadne a prvé vybočenie z rámca zákona, napriek tomu, že je držiteľom vodičského oprávnenia od roku 1967, nemá žiaden záznam v registri priestupkov. Taktiež je osobou doposiaľ netrestanou.

Svoje konanie obžalovaný už v prípravnom konaní priznal a úprimne oľutoval, aj pred krajským súdom uviedol, že ho konanie veľmi mrzí, nikdy sa ničoho nedopustil, napriek tomu, že má vodičský preukaz 50 rokov. Teda prejavil v celom konaní týmto účinnú snahu po náprave.

Pokiaľ ide o závažný následok, ktorý konaním obžalovaného hrozil, k tomu je potrebné ešte uviesť, že sa jedná čisto o hypotetickú rovinu konštatovania, vyvrátenú svedeckými výpoveďami svedkov - príslušníkov polície. Obaja svedkovia zhodne uviedli, že obžalovaného sledovali od 17,45 hodiny, teda od momentu ako nasadol do vozidla. Skontrolovali ho o 17,51 hodine. Obžalovaný vozidlo viedol preto len veľmi krátko - 6 minút, aj to pod dohľadom polície.

Napokon odvolací súd si nemohol nepovšimnúť tvrdenia obžalovaného, týkajúce sa skutočnosti, že ani nemal v ten deň v úmysle jazdiť motorovým vozidlom, došlo k tomu z jeho strany podcenením situácie a skutočnosti, že požil alkohol, mysliac si, že už jeho následky odzneli.

S poukazom na skutočnosť, že na obžalovaného je doposiaľ pôsobené administratívnym opatrením, pretože vodičský preukaz má zadržaný od 25.05.2016, teda viac ako 7 mesiacov, spolu s výchovne pôsobiacim samotným prejednaním veci pred súdom, dospel krajský súd k záveru, že sú splnené všetky zákonné podmienky na upustenie od potrestanie páchatela, uvedené v § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. A to jednak za zohľadnenia osoby obžalovaného, jeho predchádzajúceho bezúhonného života, následného postoja k trestnej činnosti / priznanie a oľutovanie /, či všetkých okolností skutku.

Odvolací súd preto s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti upustil od potrestania obžalovaného, pretože mal za to, že samotné prejednanie veci pred súdom plne postačí na jeho nápravu.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.